

Ivo Mijo Andrić

PJESME ZA GLAZBU

www.digitalne-knjige.com

Ivo Mijo Andrić

PJESME ZA GLAZBU

www.digitalne-knjige.com

2024.godine

Ivo Mijo Andrić
PJESME ZA GLAZBU

Nakladnici:
Digitalne knjige i priređivač

Za nakladnike:
Nenad Grbac
Ivo Mijo Andrić

© Copyright Ivo Mijo Andrić. Sva prava pridržana.
Ni jedan dio ove knjige ne smije se reproducirati u bilo kom obliku ili na bilo koji način uklopiti u drugi rad, prenijeti u bilo koju formu: bez pismenog odobrenja autora, uvažavajući sva autorska prava.

*Glazba nas svojom melodijom
dovodi do ruba vječnosti i daje
nam mogućnost da u samo nekoliko minuta
shvatimo njenu veličinu.*

(Carlyle Thomas).

Pripremio: Ivo Mijo Andrić

Uredio: Nenad Grbac

PJESME ZA GLAZBU

UVODNE RIJEČI AUTORA

Potkraj šezdesetih godina prošloga stoljeća, uz poeziju i prozu počeo sam pisati i tekstove za muziku. Bili su to pokušaji koji su mi donijeli prve stvaralačke pjesničke uspjehe. Naime, neki od tih tekstova uglazbljeni su početkom sedamdesetih godina za festival narodne muzike na Ilidži kod Sarajeva te festival mladih u Subotici i dječji festival u Zagrebu. Autori muzike bili su Mijat Božović, Šemsudin Atlić i Dorđe Novković. Kasnije je nekoliko tekstova uglazbljeno za emisiju sarajevske televizije 'Na ti' koju je uređivao i vodio poznati pjesnik Duško Trifunović.

U godinama koje su slijedile posvetio sam se pisanju i objavljivanju drugih literarnih vrsta, a na tekstove sam gotovo zaboravio. Tek nedavno, među starim rukopisima pronašao sam fasciklu u koju su bili odloženi davno napisani tekstovi. Kako je od njihovog nastanka do danas proteklo više desetljeća, u prvi mah mi se učinilo da je najbolje prepustiti ih zaboravu.

No, nakon ponovnog čitanja javila se ideja da tu vrstu svog spisateljskog rada, koja je osvježena s nekoliko novih pjesama, ipak stavim na uvid onima koji vole pjesmu i kojima su emocije važna sastavnica intimnog života. Tako je nastala ova mala zbirka tekstova koji bi se mogli uglazbiti, ako se učine zanimljivim i inspirativnim našim afirmiranim i neafirmiranim kompozitorima. Sve njih pozivam da pročitaju tekstove i da mi se jave ako im se neka od tih pjesama učini pogodnom i vrijednom za pisanje muzike kojom se bave ili se namjeravaju baviti.

Ako nakon objave ove zbirke barem jedan tekst bude uglazbljen, ona će opravdati svoje postojanje. Ukoliko se to ne desi, autoru ostaje zadovoljstvo što su pjesme došle do čitalaca koji vole lijepu i osjećajnu misao i riječ.

Radost čitanja piscu je najveća nagrada za uloženi trud u stvaranja onoga što je napisano.

Zbirka je pred vama - hvala vam za ugodno druženje uz pjesmu!

ZABAVNI TAKTOVI

SVI SU DOŠLI, A TI SI DALEKO

Ne vide se zvijezde i nebo je tiho
Nikog ovdje nema da mi ljubav pruži,
Vjetar svija grane i uvele ruže
Jesenji su dani od godina duži.

A ja te još čekam na starome mjestu
I nadam se da ćeš opet meni doći,
Ali ne čuje se šum koraka tvojih
Puste su i prazne ove hladne noći.

Daleko si negdje nema tvoga lika
Ugašena zvijezda na mome je dlanu,
Iz daljine čujem zvuke tihe pjesme
Kazaljka na satu žuri novom danu.

A ja te još čekam na starome mjestu
I nadam se da ćeš opet meni doći,
Ali ne čuje se šum koraka tvojih
Puste su i prazne ove hladne noći.

Svi su već došli, a ti si daleko
Uvenule ruže zalijevaju kiše,
Nadolaze rijeke, valovi se pjene
Možda nikad neću vidjeti te više.

A ja te još čekam na starome mjestu
I nadam se da ćeš opet meni doći,
Ali ne čuje se šum koraka tvojih
Puste su i prazne ove hladne noći.

BUDI SRETNA ANABELA

Ti večeras stojiš sama kraj prozora svoga,
Gledaš kako mjesec šalje sjaj iz oka moga,
Ponoć već je skoro blizu, a ti si još budna
Zato svako tko te vidi kaže da si čudna.

Čuješ draga Anabela zov gitare moje
Ona želi uspavati plave oči tvoje,
Budi sretna Anabela, snivaj divne snove
Svaku večer ja ti pjevam serenade nove.

Nitko ne zna Anabela da ti voliš mene,
Nitko ne zna što su jadi zaljubljene žene,
Dok se zvijezde tiho gase ti misliš o nama
Mila moja Anabela nemoj biti sama.

Čuješ draga Anabela zov gitare moje
Ona želi uspavati plave oči tvoje,
Budi sretna Anabela, snivaj divne snove
Svaku večer ja ti pjevam serenade nove.

SAMI SMO

Sjedimo u parku na izmaku dana
Gledamo u nebo što oblake krije,
Ispred nas je rijeka suncem okupana
Koja tople zrake kao vino pije.

Sami smo dok nadolazi več
Nikog nema da nam krade snove,
Sami smo pod vrbom koja plače
Od radosti zbog ljubavi nove.

Večeras te draga pratim do tvog grada
Vratit ćeš se opet kada zora svane,
Šetat ćemo poljem zrelih vinograda
I sretni kraj rijeke provoditi dane.

Sami smo dok nadolazi več
Nikog nema da nam krade snove,
Sami smo pod vrbom koja plače
Od radosti zbog ljubavi nove.

VRATI SE ANITA

Vratile se ptice, a tebe još nema,
Otišla si negdje daleko od mene,
Živiš usamljeno i ne želiš više
Da te ostavljaju kao druge žene.

Anita, Anita zašto se ne vratiš?
Anita, Anita zašto sama patiš?
U dvoje je bolje, tuge manje ima
Vrati se Anita budi sa ljudima.

Ovdje je već ljeto i duge su noći,
Srebreni je mjesec obasjao staze,
Pored malog keja gdje smo sretni bili
Zaljubljeni tajna mjesta pronalaze.

Anita, Anita zašto se ne vratiš?
Anita, Anita zašto sama patiš?
U dvoje je bolje, tuge manje ima
Vrati se Anita budi sa ljudima.

Bit će nama lijepo u rodnome gradu
Ovdje su svi naši prijatelji stari,
Kada ti poželiš u večernje sate
Svirat ću ljubavne pjesme na gitari.

Anita, Anita zašto se ne vratiš?
Anita, Anita zašto sama patiš?
U dvoje je bolje, tuge manje ima
Vrati se Anita budi sa ljudima.

ZAŠTO SPAVAŠ TAKO RANO

Zašto nisi i večeras kraj prozora stala
Da napišem novu pjesmu djevojčice mala,
Zašto spavaš tako rano, zašto skrivaš snove
Kad gitara tihim zvukom tvoje ime zove.

Marijana dušo moja nemoj ići ti u krevet
Sat još nije otkucao tika-taka devet,
Kuda žuriš tako rano kad vremena ima
Budi noćas sjajna zvijezda u mojim očima.

Počeo sam da te sanjam kroz pjesme i zvuke
Već osjećam kako svijaš oko mene ruke,
Primičeš se svakim trenom, srcu si sve bliže
Tvoj mi osmjeh kao mjesec iz daljine stiže.

Marijana dušo moja nemoj ići ti u krevet
Sat još nije otkucao tika-taka devet,
Kuda žuriš tako rano kad vremena ima
Budi noćas sjajna zvijezda u mojim očima.

DOĐI I ZAGRLI ME

Dugo već nismo skupa
Ti si u drugom gradu,
Što dani brže teku
Sve više gubim nadu.

U snu mi tvoje oči
Na javi tvoje ime,
Sanjam te svake noći
Dođi i zagrlj me.

Možda je tebi ljepše
Jer tamo nisi sama,
Kad tebi sviće zora
Kod mene pada tama.

U snu mi tvoje oči
Na javi tvoje ime,
Sanjam te svake noći
Dođi i zagrlj me.

Poljubi našu djecu
Reci im tata vas voli,
Od kada nismo skupa
Srce sve jače boli.

U snu mi tvoje oči
Na javi tvoje ime,
Sanjam te svake noći
Dođi i zagrlj me.

KRATKO JE TRAJALA SREĆA

Nikog nema pored mene, čujem samo tužne zvuke
Tvoj brod plovi u daljinu, čekaju ga nove luke,
Zadnji put smo ovdje bili u aleji naših snova
Rekla si mi da odlaziš, da te čeka ljubav nova.

Kratko je trajala sreća, plamen je ugašen znam
Tamo gdje nema cvijeća ja sada živim sam,
Pogledi tvoji plove pučinom lijepoga sna
Dok mene tama skriva, kod tebe sunce sja.

Prazna mi je duša bila poslije mnogo vedrih noći
Kad si rekla da nikada našom stazom nećeš proći,
Tragove će izbrisati vjetrovi i hladne kiše,
O ljubavi našoj neće zapjevati ptice više.

Kratko je trajala sreća, plamen je ugašen znam
Tamo gdje nema cvijeća ja sada živim sam,
Pogledi tvoji plove pučinom lijepoga sna
Dok mene tama skriva, kod tebe sunce sja.

DALEKO SI

Samoća je tiha vatra
Koja gori u očima,
U samoći draga moja
Tuga misli obuzima.

Daleko si bez adrese
Ne stižu mi pisma tvoja,
Ne javljaš se telefonom
Ne sjećaš se moga broja.

Da li čitaš moje pjesme
Posvećene samo tebi,
Kad bih znao da ne čitaš
Pisao ih više ne bih.

Daleko si bez adrese
Ne stižu mi pisma tvoja,
Ne javljaš se telefonom
Ne sjećaš se moga broja.

Još me tješi lažna nada
Kuju gase hladne kiše,
Ovo mi je zadnje pismo
Pisati ti neću više.

Daleko si bez adrese
Ne stižu mi pisma tvoja,
Ne javljaš se telefonom
Ne sjećaš se moga broja.

KUDA DA KRENEMO SAMI

Ne vraćamo se više
Jer za nas sve je strano u tom gradu,
Dočekuju nas kiše ledene od samoće
I gubimo nadu.

Kuda da krenemo sami
Ima li nade za nas,
U ovoj gustoj tami
Gdje je naš spas?

Obilazimo mora
Ne plašimo se bure nit oluje,
U pristanište tuge doplovila je lađa
Sirena se čuje.

Kuda da krenemo sami
Ima li nade za nas,
U ovoj gustoj tami
Gdje je naš spas?

LJUBAV NEMA GRANICE

Živimo u svijetu koji mnogo daje
Ali ipak nismo osjetili čari,
Netko od nas krade lijepe osjećaje
Netko nam tišinu i veselje kvari.

Pustimo da svi se ljudi vole
Jednog Boga da ljube i mole,
Pustimo da pjesme odjekuju
Da svi druge oko sebe čuju.

Život nije ono što nam neki nude
Jer želimo samo mir, dobro i sreću,
Mi nismo rođeni da nam Jude sude
Sve se naše nade budućnosti kreću.

Pustimo da svi se ljudi vole
Jednog Boga da ljube i mole,
Pustimo da pjesme odjekuju
Da svi druge oko sebe čuju.

TRAGOVI ODLASKA

Tragovi odlaska vide se na licu tvom,
Posljednji koraci zvone u sluhu mom,
Bila si nemirna dok si me čekala
U vlaku koji će poć,
Kroz plave predjele, kroz tamne tunele
U dugu zvjezdanu noć.

Znam vratiti se nećeš ti
Bol dolazi u život moj,
S tobom su nestali svi naši sni,
Zauvijek ugašen je osmijeh tvoj.

Usamljen prolazim dok spava naš rodni grad,
Nema te u njemu daleko negdje si sad.
Svjetiljke miruju, ulice čekaju
Da svane novi dan,
Tada će vlakovi ponovo krenuti
A ja ću željeti san.

Znam vratiti se nećeš ti
Bol dolazi u život moj,
S tobom su nestali svi naši sni,
Zauvijek ugašen je osmijeh tvoj.

KAD EMOCIJAMA KAŽEŠ ZBOGOM

Kad emocijama kažeš zbogom
Ništa ti nije kako je bilo,
U duši nastane veliki lom
Utoneš u noć, u sivilo.

Kad emocijama kažeš zbogom
Tada si potrošen kao čovjek,
Ljubav se više ne druži s tobom
Ne pomaže ti nijedan lijek.

Kad emocijama kažeš zbogom
Život ti postane kao mora,
Prekineš vezu čak i sa Bogom
Ostaneš sam bez odgovora.

Kad emocijama kažeš zbogom
Tada si potrošen kao čovjek,
Ljubav se više ne druži s tobom
Ne pomaže ti ni jedan lijek.

Kad emocijama kažeš zbogom
Često pomisliš na najgore,
Tad vidiš sliku nad svojim grobom
I svijeće kako u suton gore.

Kad emocijama kažeš zbogom
Tada si potrošen kao čovjek,
Ljudi se više ne druže s tobom
Ne pomaže ti nikakav lijek.

NE PREKIDAJ MI PJESMU

Ne prekidaj mi pjesmu
Ostat ću nedorečen,
Čuješ li u meni žubor,
Čuješ li kako tečem?

Ne prekidaj mi pjesmu
Pjesma je moja draga,
Pusti me da je sanjam
U njoj je moja snaga.

Ne prekidaj mi pjesmu
Bog će da te prokune,
Oživi usnula čula
Poslušaj moje strune.

Ne prekidaj mi pjesmu
Pjesma je moja draga,
Pusti me da je sanjam
U njoj je moja snaga.

Ne prekidaj mi pjesmu
Ni rime koje skladam,
Ako mi prekineš pjesmu
Vidjet ćeš kako padam.

Ne prekidaj mi pjesmu
Pjesma je moja draga,
Pusti me da je pjevam
U njoj je moja snaga.

JESEN MOG ŽIVOTA

Vraćaš jesen u moj život
A jesen je doba kiše,
Kradeš ljeto koga volim
I o kome pjesme pišem.

Odnosiš mi lijepe noći
I bisernu mjesječinu,
Pjesmu ptica koje slušam
Da me puste želje minu.

Ostavljaš me kao drvo
Čije grane vjetar njiše,
Opalo je moje lišće
Zato tužne pjesme pišem.

Uzimaš mi noći zvijezda
I bisernu mjesječinu,
Pjesme ptica koje slušam
Kad me puste želje minu.

Bez ljubavi život nema
Ono što mu pruža nadu,
Sve što vrijedi ugasi se
Kao sunce na zapadu.

Uzimaš mi noći zvijezda
Mjesječinu i toplinu,
Pjesmu ptica koje slušam
Kada tonem u dubinu.

ŠTO TE NEMA

Godinama nisam budan
S travama se dopisujem,
Kapima sam kišnim čudan
Dok tišinu nadvikujem.

U mislima pjesme pišem
Koje nisam dovršio,
Sa Neretve vodu pijem
Ko zemlja sam ožednio.

Skidam pečat sa sjećanja
Na kome je njena slika,
Stoji pokraj Starog mosta
A ispred nje dva ibrika.

U jednom je crno vino,
U drugome med badema,
Ah ljubavi, ah Emino
Što te nema, što te nema?

Sa Huma me križ promatra
Zaboden u ljuti kamen,
Iz daljine odjekuje
Glas molitve, amen, amen.

Opet iste pjesme pjevam
Koje nisam ispjevao,
O Emini i ljubavi
Nisam ih prebolovao.

MODRE KIŠE MOSTARSKE

Opet neke modre kiše
Iz mostarskog neba teku,
Pjesnika nam nema više
Premostio modru rijeku.

Stihovima vijenac pletu
Nježne ruke poetesa,
U Mostaru započetu
Ispletenu do nebesa.

Opet kruže galebovi
Iznad mosta od kamena,
Izlegli se ptiči novi
Naseljena bijela stijena.

Stihovima vijenac pletu
Nježne ruke poetesa,
U Mostaru započetu
Ispletenu do nebesa.

Ima noći sanjalica
Kad se pjeva kad se piše,
Na krilima bijelih ptica
Dok padaju modre kiše.

Stihovima vijenac pletu
Nježne ruke poetesa,
U Mostaru započetu
Ispletenu do nebesa.

DIJELI OSJEĆAJE

Dovoljno mi neba
Zemlja nedostaje,
To što meni treba
Tebi preostaje.

Ne skrivaj, ne kradi
Trenutke topline,
Ne daj da te hladi
Studen mjesečine.

Podari ljepotu
Dijeli osjećaje,
Sve se u životu
Uzima i daje.

Ne skrivaj, ne kradi
Trenutke topline,
Ne daj da te hladi
Studen mjesečine.

Kad prestanu bila
Kucati na licu,
Znat ćeš da si krila
U grudima pticu.

Traži što ti treba
Daj mi to što sanjam,
Skidam zvijezdu s neba
Tebi je poklanjam.

U
NARODNOM
RITMU

BILA SI MI RUŽA

Ti si mi u duši otvorila ranu
Koja će boljeti do kraja života,
Otišla si s drugim na pogrešnu stranu
Gdje će uvenuti ljubav i ljepota.

Bila si mi ruža što kraj kuće cvjeta
Bila si jorgovan što divno miriše,
Uz tebe su moja proljeća i ljeta
Bila sve što nikad neće biti više.

Godine će proći bol prestati neće
Noći su mi hladne, besane i duge,
S tobom sam živio na izvoru sreće
A bez tebe tonem u ponore tuge.

Bila si mi ruža što kraj kuće cvjeta
Bila si jorgovan što divno miriše,
Uz tebe su moja proljeća i ljeta
Bila sve što nikad neće biti više.

Život je medalja s naličjem i licem
Lice mu je lijepo, a naličje ružno,
Ispred naše kuće svakog jutra ptice
Umjesto veselo pjevaju mi tužno.

Bila si mi ruža što u vrtu cvjeta
Bila si jorgovan što divno miriše,
Uz tebe su moja proljeća i ljeta
Bila sve što nikad neće biti više.

SAMOĆA JE KUĆA BEZ TEMELJA

Dobra žena i ljubav iskrena
Bogatstvo su koga svatko želi,
Život nije zbirka uspomena
On je vrijedan kad se s drugim dijeli.

Samoća je kuća bez temelja
U kojoj je stanodavac tuga,
U njoj nema sreće ni veselja
Nit ljubavi voljenoga druga.

Kad smo sami život nema draži
Jer mu fale bliskost i toplina,
Kuju svatko priziva i traži
Kad ga hladna zarobi tišina.

Samoća je kuća bez temelja
U kojoj je stanodavac tuga,
U njoj nema sreće ni veselja
Nit ljubavi voljenoga druga.

Tako blizu, a tako daleko
Ljubav živi u nesretnom braku,
Nju sam kao sunce dugo čeko
A ostao u mrklome mraku.

Samoća je kuća bez temelja
U kojoj je stanodavac tuga,
U njoj nema sreće ni veselja
Nit ljubavi voljenoga druga.

STRAH ME NOĆI

Strah me noći otkad nemam sna
Legnem kasno, a rano se budim,
Ubija me ponoćna tišina
Zbog koje ću jednom da poludim.

U mislima bježim od svog doma
Praznina mi stanuje u duši,
Sluh mi para jeka ljetnog groma
Koji moju rodnu kuću ruši.

Kratko spavam, a dugo sam budan
Sanjam neke neželjene snove,
Život mi je besciljan i čudan
Daljina me u zagrljaj zove.

U mislima bježim od svog doma
Praznina mi stanuje u duši,
Sluh mi para jeka ljetnog groma
Koji moju rodnu kuću ruši.

Ne znam kako vratiti ljepotu
Divnih noći kad sam sretan bio,
I kada sam u svome životu
Jednu ženu iskreno volio.

U mislima bježim od svog doma
Praznina mi stanuje u duši,
Sluh mi para jeka ljetnog groma
Koji moju rodnu kuću ruši.

LJUBAV IMA NALIČJE I LICE

Sve što želiš neće samo doći
Pokreni se, idi prema njemu,
Ako čekaš dočekat ćeš noći
Koje ljude ne vode ničemu.

Ljubav ima naličje i lice
U kome se ogleda istina,
Kada gnijezdo ostane bez ptice
Mojom dušom zavlada praznina.

Shvatio sam kad je bilo kasno
Da čekanje ne donosi sreću,
Sada mi je sve postalo jasno
Pravu ljubav dočekati neću.

Ljubav ima naličje i lice
U kome se ogleda istina,
Kada gnijezdo ostane bez ptice
Ljudskom dušom zavlada praznina.

Otišla je u zagrljaj drugom
Žena koju osvojio nisam,
Ostao sam sa bolom i tugom
U svom domu nesretan i sam.

Ljubav ima naličje i lice
U kome se ogleda istina,
Kada gnijezdo ostane bez ptice
Cijelu kuću ispuni praznina.

STIŽU ME GODINE

U očima suze, u duši toplina
Ne ljuti se majko čeka me daljina,
U daljini vidim ljubav drage žene
U rodnom su kraju samo uspomene.

Ne ljuti se majko stižu me godine
Koje brišu dugu liniju života,
Ne govori zašto ostavljaš me sine
Pusti da mi dušu ispuni ljepota.

Ne zamjeri majko što ti moram reći
Da već dugo tražim put ka svojoj sreći,
Nekada si i ti isto kao i ja
Odlazila tragom svojih emocija.

Ne ljuti se majko stižu me godine
Koje brišu dugu liniju života,
Ne govori zašto ostavljaš me sine
Pusti da mi dušu ispuni ljepota.

Vremena su druga, život teče brže
Čovjek ide tamo gdje do njega drže,
Gdje ga čeka luka ljubavi i mira
A ne tužna pjesma koja srce dira.

Ne ljuti se majko dolaze godine
Koje brišu dugu liniju života,
Ne govori zašto ostavljaš me sine
Pusti da mi dušu opije ljepota.

KUĆO MOJA

Kuću gradim temelji pucaju,
Cigle slažem a nigdje zidova,
Na vratima pauk mrežu plete
Od konaca i od mojih snova.

Kućo moja kome li te gradim
Kad sam prognan iz vlastitog doma,
Godinama mučim se i radim
Da bi bolje bilo nam oboma.

Ispod stropa pogašene zvijezde
Nebo gleda kroz otvore krova,
Rogovi mi izrasli na čelu
A pod njima jato golubova.

Kućo moja kome li te gradim
Kad sam prognan iz vlastitog doma,
Godinama mučim se i radim
Da bi bolje bilo nam oboma.

Polako se gasim i nestajem
Dok se kuća u mislima ruši,
Svakim danom ima me sve manje
Sve je više gorčine u duši.

Kućo moja kome li te gradim
Kad sam prognan iz vlastitog doma,
Godinama mučim se i radim
Da bi bolje bilo nam oboma.

DA LI ĆU IKADA VOLJETI

Kako sve prolazi brzo
I život i mladost naša,
Iza nas ostade samo
Do pola prazna čaša.

Da li ću ikada voljeti
Kao što volim te sada,
Da li ću ikada ljubiti
Kao kad bila si mlada.

Bože produži mi nadu
I dane koji će doći,
Ne daj da kratko trajaju
Ove zvjezdane noći.

Da li ću ikada voljeti
Kao što volim te sada,
Da li ću ikada ljubiti
Kao kad bila si mlada.

Najdraža ljubavi moja
Bila si jedina žena,
Kojoj sam ostao vjeran
Za sva prošla vremena.

Da li ću ikada voljeti
Kao što volim te sada,
Da li ću ikada ljubiti
Kao kad bila si mlada.

KAKO DA ŽIVIM

Odlazi mladost iz moga života
Promiču dani kao kapi kiše,
Sve što je dobro odnosi prošlost
Nikad se neće vratiti više.

Kako da živim, kako da volim
Kako da sretan budem ja,
Kad ljubav prava srca nam spaja
A ljubav lažna rastavlja.

Bila si nekad moje bogatstvo
Za koje sve sam dao što imam,
Umjesto da mi uzvратиš ljubav
Tugu od tebe i danas primam.

Kako da živim, kako da volim
Kako da sretan budem ja,
Kad ljubav prava srca nam spaja
A ljubav lažna rastavlja.

Ne znaš koliko patim zbog tebe
Koliko boli u srcu krijem,
Ne znaš da noću kada sna nemam
Ponekad plačem, a nekad pijem.

Kako da živim, kako da volim
Kako da sretan budem ja,
Kad ljubav prava srca nam spaja
A ljubav lažna rastavlja.

ŠTA MI RADIŠ LJUBAVI

Šta mi radiš ljubavi
Gdje si sada ti,
Kaješ li se ili ne
Tuguješ li zbog mene.

Ako si me voljela
Što si me preboljela,
Ako si me ljubila
Što si me izgubila.

Sjetiš li se večeri
Moja ljubavi,
Kad smo mjesec gledali
Sa zvijezdama plesali.

Ako si me voljela
Što si me preboljela,
Ako si me ljubila
Što si me izgubila.

Ako nekad odlučiš
Da me posjetiš,
Poljubi me molim te
Jer još uvijek volim te.

Ako si me voljela
Što si me preboljela,
Ako si me ljubila
Što si me izgubila.

LJEPOTICA

Toliko sam lijepih riječi
Čuo u životu,
Al ne mogu opisati
Svu tvoju ljepotu.

Koliko si lijepa
Toliko si mila,
Ljepotom si svojom
Svijet zadivila.

Prošao sam mnoge naše
Gradove i sela,
Ali nigdje nisam sreo
Takvoga anđela.

Koliko si lijepa
Toliko si mila,
Ljepotom si svojom
Svijet zadivila.

Sretan li je svaki čovjek
Koji te ne voli,
Koji takvoj ljepoti
Može da odoli.

Toliko si lijepa
Toliko si mila,
Ljepotom si svojom
Svijet zadivila.

ZAPJEVAJTE SVATOVI

Veseli smo danas svi
Proslavljamo dan vjenčanja,
Došli su nam prijatelji
I rodbina sa svih strana.

Zapjevajte svatovi
Nek' se naše pjesme ore,
Zaplešimo i igrajmo
Sve do rane zore.

Mladenci su rekli da
Jedno drugom zavjet dali,
I zajedno s kumovima
List vjenčani potpisali.

Zapjevajte svatovi
Nek' se naše pjesme ore,
Zaplešimo i igrajmo
Sve do rane zore.

Roditelji ponosni
Nazdravite svatovima,
Vi ste danas najsretniji
Radujte se s nama svima.

Zapjevajte svatovi
Nek se naše pjesme ore,
Zaplešimo, zaigrajmo
Sve do rane zore.

U SLAVU VINA

U slavu vina otvaram flašu
šampanjca koji se kao more pjeni,
popit ću jednu, pa drugu čašu
dok mi se lice ne zarumeni.

Kad blagdan svetoga Vinka prođe
u vinograd ću otići stari,
da vidim kako je moje grožđe,
da li mu mraz zimski san kvari?

Ako se ostvare dobre prognoze
za poklade ću kada sunce grane,
okopat zemlju oko loze
i obrezati suvišne grane.

Onda ću pozvati prijatelje
da skupa slavimo dan uskrsnuća,
i da dijelimo najljepše želje
neka nam bude vesela kuća.

U proljeće ću pokositi travu
da mi vinograd rodni ne zaraste,
zatim ću poprskati galicu plavu
da štiti plodove ljubičaste.

Na jesen kad stignu grozdovi zreli
do vrha bačve pune će biti,
društvo će moje da se veseli,
uz tamburaše vino će piti.

NA KRŠTENJU VINA

O časn timer biskupe Martine sveti
bliži se dan vinskog krštenja,
posjeti i naše prigorske kleti,
bačve su pune iznenađenja.

Danima u njima vino vrije,
pjena miriše na zrelo grožđe,
vinar se vinskim zrakom opije
prije nego li Martinje dođe.

Otvori vrata i naše hiže
koja je vedra od veselice,
svakome gostu koji nam stiže
mi darujemo ljudske zdravice.

Danima u bačvi vino vrije,
pjena miriše na zrelo grožđe,
vinar se vinskim zrakom opije
prije nego li Martinje dođe.

Krsti nam vino Martine sveti
da bude zdravi narodni lek,
nek grožđe rađa u našoj kleti,
bumo ga spili uz dobar tek.

Danima u bačvi vino vrije,
pjena miriše na zrelo grožđe,
vinar se vinskim zrakom opije
prije nego li Martinje dođe.

ZAVIČAJNE PJESME

ZAPJEVAJMO PJESME RODNOG KRAJA

Dobra večer prijatelji moji
Evo mene opet među vama,
Ne dam tuzi da srce osvoji
Da nam oči ispuni suzama.

Zapjevajmo pjesme rodnog kraja
Uz tambure i uz harmonike,
Neka duša zablista od sjaja
Naše stare pjesme sevdalinke.

Zavičaj vas pozdravlja i zove
Da dođete posjetiti Bosnu,
Da grlite najmilije svoje
I gledate ljepotu zanosnu.

Zapjevajmo pjesme rodnog kraja
Uz sazove i uz harmonike
Neka duša zablista od sjaja
Naše stare pjesme sevdalinke.

Dani lete, godine prolaze
Stare kuće nagrízaju kiše,
U selima zarastaju staze
Zaborav će prošlost da izbriše.

Zapjevajmo pjesme rodnog kraja
Uz šargije i uz harmonike,
Neka duša zablista od sjaja
Naše stare pjesme sevdalinke.

ZAVIČAJNA NOSTALGIJA

Otišo sam u tuđinu iz prostora rodnog kraja
Kao sjeme razasuto putevima dugim lutam,
Duh ostao zapečaćen na stranama zavičaja
Cijela knjiga napisana, zadnja strana istrgnuta.

Na toj strani moj je život opisan sa malo riječi
Koje može razumjeti samo čovjek sličan meni,
Zavičajnu nostalgiju sjetna pjesma sporo liječi
Jer ona je posvećena samo jednoj divnoj ženi.

Nedostaje dio mene, onaj što mi život znači,
Okovan sam ledom tuge, damarima voda teče,
Nemam snage a nekad sam od oluje bio jači,
U grudima nosim ranu što me kao oganj peče.

Moj je život u prošlosti opisan sa malo riječi
Koje može rezumjeti samo čovjek sličan meni,
Zavičajnu nostalgiju sjetna pjesma sporo liječi
Jer ona je posvećena samo jednoj divnoj ženi.

Tajim slike koje lete u očima kao ptice
Krila su im natopljena srebrnastom bojom rose,
To su moje nerazdvojne misaone golubice
Što poruke rodnom kraju i od njega nazad nose.

Moj je život u prošlosti opisan sa malo riječi
Koje može razumjeti samo čovjek sličan meni,
Zavičajnu nostalgiju sjetna pjesma sporo liječi
Jer ona je posvećena samo jednoj divnoj ženi.

NE JAVLJAŠ SE MAJKO

Ne javljaš se majko a zovem te često,
Zvoni li telefon u staroj nam kući,
Je li ti samoća prekinula vezu
Kuju si isplela mene čekajući.

Oprosti mi majko što rijetko dolazim
Vrijeme brzo leti, prolaze godine,
Znam da svakog dana razmišljaš o meni
I da ti pogledi lete u daljine.

Gledaš li kroz prozor na zaraslu stazu
Kojom sam iz rodnog doma odlazio,
Bole li te majko ožiljci na duši
Što sam ih odlaskom svojim ostavio.

Oprosti mi majko što rijetko dolazim
Vrijeme brzo leti prolaze godine,
Znam da svakog dana razmišljaš o meni
I da ti pogledi lete u daljine.

Uskoro će ljeto i dani odmora
Kad svi idu tamo gdje ih neko čeka,
Preko oceana i plavoga mora
Ja ću tebi majko doći iz daleka.

Oprosti mi majko što rijetko dolazim
Vrijeme brzo leti prolaze godine,
Znam da svakog dana razmišljaš o meni
I da ti pogledi lete u daljine.

U SRCU TE NOSIM

U srcu te nosim, u oku te krijem
Ti si sve što želim rodni kraju moj,
Ja zbog tebe patim, ja zbog tebe pijem
I želim da budem uvijek samo tvoj.

Spavaj mili zavičaju
Ja ti želim miran san,
Želim da te mjesec čuva
Dok ne svane novi dan.

U tebi je majka koju mnogo volim
U tebi je i moj najmiliji dom,
Čuvaj mi ga čuvaj, najljepše te molim
Jednom ću se vratit zavičaju svom.

Spavaj mili zavičaju
Ja ti želim miran san,
Želim da te mjesec čuva
Dok ne svane novi dan.

U dalekom svijetu nikog svoga nemam
Prazan je i hladan iznajmljeni stan,
Živim kao pustinjač na otoku sam
O povratku sanjam najdivniji san.

Spavaj mili zavičaju
Ja ti želim miran san,
Želim da te mjesec čuva
Dok ne svane novi dan.

POSAVINO RODNI KRAJU

Posavino rodni kraju
Javljam ti se iz daleka,
Moj najljepši zavičaju
U tebi me majka čeka.

Vratit ću se jednog dana
Kad proljeće zamiriše,
I iz rodne kuće neću
Odlaziti nikad više.

Godine su mnoge prošle
Od kada sam otišao,
Da bi negdje u tuđini
Bolji život pronašao.

Vratit ću se jednog dana
Kad proljeće zamiriše,
I iz rodne kuće neću
Odlaziti nikad više.

Nostalgija zavičajna
Pratila me vrijeme cijelo,
I zvala me svakog dana
U najdraže rodno selo.

Vratit ću se jednog dana
Kada behar zamiriše
I iz rodne kuće neću
Odlaziti nikad više.

RUDARSKA ELEGIJA

Zalazi sunce, večer će skoro
Čekamo oca iz prve smjene,
Dok on umoran korača sporo
Mati se brine za sestre i mene.

Kad otac dođe smoren do bola
Prvo ispere garavo lice,
Potom dohvati flašu sa stola
I trgne gutljaj šljivovice.

Tako rudari bolesti liječe
Od teškog posla i od metana,
Dok mati proju gnjecavu peče
Nama se kroz san priviđa hrana.

Kad mati stavi večeru posnu
I tužno kaže da nema više,
Otac opsuje državu Bosnu
I hladan znoj sa čela zbriše.

Predujam kasni, novaca nema
Brašna sve manje, kuća je prazna,
Rudare prati more problema
Život nam izgleda kao kazna.

Zato se otac rakijom liječi
Od teškog posla, brige i gladi,
I ostavlja nas uvijek bez riječi
Jer znamo da težak posao radi.

OLOVNE GODINE

Bile su godine agrarne reforme
Nerodne, teške i duge,
Otac završio na Golom otoku,
Majka umrla od tuge.
Sami smo ostali u maloj kućici
U selu pokraj Broda
Kiše su padale danima, noćima
Iz Save izlila voda.

A mi smo se očevom povratku nadali
Kroz prozor gledali u daljinu,
Za našom pokojnom majkom plakali
Dijelili tugu, bol i tišinu.

Nadošle poplave sve su nam odnijele
Ostala krava i tele,
Osam kokoši i jedan pijetao
Te dvije male parcele.
Oca smo čekali cijelu godinu
Sami, siroti, jadni,
Tetka nas čuvala i kruhom hranila
Da ne umiremo gladni.
A mi smo se očevom povratku nadali...

Iduće jeseni otac se vratio
Mršav ko suha grana,
Po selu radio, orao, kopao
Gotovo svakoga dana.
Tako smo živjeli narednih godina

Dobri smo đaci bili
Ocu pomagali, o njemu brinuli
I škole naše završili.

Otac je otišao s pedeset godina
S njim je pokopana i naša istina.
U davno vrijeme olovnih godina
Takva je bila ljudska sudbina.

FRANJEVAČKA MALA BRAĆA

Tko gladnima daje
Dragi Bog mu vraća,
S takvim osjećajem
Žive mala braća.

Osamsto godina
Pomažu ljudima,
Dijele mir i dobro
U sakramentima.

Bolesnike liječe
Nepismene uče,
Bore se da spriječe
Zla što narod muče.

Osamsto godina
Pomažu ljudima,
Dijele mir i dobro
U sakramentima.

Nemoćnima daruju
Vjeru, kruh i nadu,
Zalutale ovčice
Vraćaju svom stadu.

Za grešnike molitvom
Traže pokajanje,
Tako Boga štuju
Braća svetog Franje.

U BOSNI LJILJANI CVATU

Bosna iz pepela niče
Hrane je proljetne kiše,
Putniče namjerniče
Koračaj Bosnom tiše

Hercegovina se budi
Sunce je toplo grije,
Kamen na rodnoj grudi
Iz koga vatra bije.

U Bosni ljiljani cvatu
Rađaju žita i grožđe,
Zemlja na crnom zlatu
Kuje čelik i gvožđe.

Hercegovina se budi
Sunce je toplo grije,
Kamen na rodnoj grudi
Iz koga vatra bije.

Tko god iz Bosne ode
Poželi da se vrati,
Staze ga kući vode
Tamo su otac i mati.

Hercegovina se budi
Sunce je toplo grije,
Kamen na rodnoj grudi
Iz koga vatra bije.

OD MERAKA
DO SEVDAHA

BOSNO MOJA RASPJEVANA

Večer pada pokraj Vrela Bosne
Igman spava, Blažuj svjetla pali,
Kroz Ilidžu odjekuje pjesma
U prošlosti što su je pjevali.

Meraklije, ašiklije, uz šargije bugarije
I sazove išarane što na srcu liječe rane
Sevdalinkom pjesmom starom
Misli naše što odnosi,
U daleke sevdah dane
Raspjevanoj zemlji Bosni.

Odjekuju brda i doline
Sevdah gori kao vječni plamen,
Sevdalinku nikome ne damo
Ni za zlato ni za alem kamen.

Meraklije, ašiklije, uz šargije bugarije
I sazove išarane što na srcu liječe rane
Sevdalinkom pjesmom starom
Misli naše što odnosi,
U daleke sevdah dane
Raspjevanoj zemlji Bosni.

Pjesma živi u našim mislima
Kao draga stara uspomena,
Pjevaju je bosanski jarani
Od dalekih minulih vremena.

Meraklije, ašiklije, uz šargije bugarije
I sazove išarane što na srcu liječe rane
Sevdalinkom pjesmom starom
Misli naše što odnosi,
U daleke sevdah dane
Raspjevanoj zemlji Bosni.

NA VRELU BOSNE

Veče pada pod Igman planinu
Vjetar pjesme u granama pjeva,
Ja i draga stali na obali
U valove poglede utkali.

Izvor šumi, Bosna plahovita,
Igman visok brda bregovita,
Nikog nema svi su se vratili
Samo ja i draga zakasnili.
Zakasnili gledajući vrela
Gdje je naša ljubav započela
Jedne lijepe prvomajske noći
Kad su zvijezde ispunile oči.

Oko nas su vrbe i topole
Prijatelji onih koji vole,
Kriju tajnu iskrene ljubavi
Što se ovdje prvi puta javi.

Izvor šumi, Bosna plahovita
Igman visok brda bregovita,
Nikog nema svi su se vratili
Samo ja i draga zakasnili.
Zakasnili gledajući vrela
Gdje je naša ljubav započela
Jedne lijepe prvomajske noći
Kad su zvijezde ispunile oči.

Ponoć blizu a mi ne idemo
Od vrela se rastat ne možemo,
Ono nam je tugu ugasilo,
Ono nam je srca zapalilo.

Izvor šumi, Bosna plahovita
Igman visok brda bregovita,
Nikog nema svi su se vratili
Samo ja i draga zakasnili.
Zakasnili gledajući vrela
Gdje je naša ljubav započela
Jedne lijepo prvomajske noći
Kad su zvijezde obasjale oči.

MUTNE VODE BOSNOM TEKU

Mutne vode opet Bosnom teku
Nabujala i Sava i Drina,
Treći puta u ovome vijeku
Strada Bosna moja domovina.

Sile mraka raspiruju tamu
Otrov sipa zmija iz njedara,
Kopaju nam za grobnicu jamu
Divlje horde balkanskih grobara.

Herceg kamen i Neretva ljuta
Konjic, Mostar, Sarajevo, Žepa,
Lome čelik u vatri što guta
Prošlost našu što je bila lijepa.

Sile mraka raspiruju tamu
Otrov sipa zmija iz njedara,
Kopaju nam za grobnicu jamu
Divlje horde balkanskih grobara.

Kataklizmo saputnice jada
Ostavi nam stečke i starine,
Ovaj narod stoljećima strada
Branec' rodnu grudu domovine.

Sile mraka raspiruju tamu
Otrov sipa zmija iz njedara,
Kopaju nam za grobnicu jamu
Divlje horde balkanskih grobara.

NE MOGU BEZ SARAJEVA

Kiša pada u Zagrebu
Sa Sljemena munja sijeva,
Pijem gemišt i razmišljam
Kako ću bez Sarajeva.

Otišo sam rat je bio
Iz svog doma u tuđinu,
Od bogatstva ponio sam
Sjećanje na domovinu.

Sa istoka dan se rađa,
Na zapadu večer pada,
A ja stalno mislim kako
Doći do svog rodnog grada.

Otišo sam rat je bio
Iz svog doma u tuđinu,
Od bogatstva ponio sam
Sjećanje na domovinu.

Drago moje Sarajevo
I svi tvoji dobri ljudi,
U mom srcu zauvijek ste
Ono što mi nadu budi.

Otišo sam rat je bio
Iz svog doma u tuđinu,
Od bogatstva ponio sam
Sjećanje na domovinu.

VOLIM BOSNU I HERCEGOVINU

Volim zemlju u kojoj sam rođen
U njoj su mi i otac i mati,
Moj je narod u njoj ponikao
Ponosni su bosanski Hrvati.

Stoljećima u Bosni živimo
Poznati smo narod od davnina,
Ljepoti se njezinoj divimo
Tu je naša vječna postojbina.

Bosanac je svojoj zemlji vjeran
Gdje god bio i gdje god živio,
Inat njegov svud je neizmjeran
Nas još nitko pokorio nije.

Stoljećima u Bosni živimo
Poznati smo narod od davnina
Ljepoti se njezinoj divimo
To je naša mila domovina.

Osvajači domaći i strani
Na Bosni su polomili zube,
Nju uz ljude i dragi Bog brani
Jer Bosanci svoju zemlju ljube.

Stoljećima u Bosni živimo
Poznati smo svima od davnina,
Ljepoti se njezinoj divimo
To je Bosna i Hercegovina.

BILJEŠKA O AUTORU

Ivo Mijo Andrić, rođen je 17.11.1948. godine u Čanićima kod Tuzle. Osnovnu školu pohađao je u Dobrnji, Mramoru i Lipnici, a srednju tehničku u Tuzli. Završio je Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, gdje je proveo veći dio života.

Radio je u privredi, obrazovnim ustanovama, sindikatima i državnim institucijama Bosne i Hercegovine te kraće vrijeme u hrvatskom obrazovanju. Od sredine 2004. godine živi i stvara u Zagrebu.

Piše poeziju, prozu, drame, eseje, aforizme, epigrame, ogledе i književne prikaze, koje objavljuje u listovima i časopisima u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini, Srbiji, Crnoj Gori, Sjevernoj Makedoniji, Sloveniji, Slovačkoj i šire.

Priredio je i uredio više desetaka zbornika i pojedinačnih knjiga drugih autora. Dobitnik je više nagrada i priznanja za književno stvaralaštvo.

Član je Društva hrvatskih književnika, Društva pisaca Bosne i Hercegovine, Hrvatskog društva književnika za djecu i mlade i Udruge hrvatskih aforista i humorista.

Živi i stvara u Zagrebu.

Kontakt:

e-mail: ivomijoandric@yahoo.com

Objavljena djela:

PODNEBESJE, (poezija), Svjetlost, Sarajevo, 1974.

PONIRANJE, (poezija), Univerzal, Tuzla, 1982.

SLOVO O MOSTU, (poezija), Grafit, Lukavac, 1997.

PISMA IZ OPSADE, (poezija), Međunarodni centar za mir, Sarajevo, 1998.

TUŽNI RADIJATOR, (poezija za djecu), NIK Kujundžić, Lukavac, 1999.

KAD PTICE ZAŠUTE, (poezija), Udruga umjetnika Tin Ujević, Zagreb 2000.

ZANAVLJANJE SVIJETA, (poezija), Društvo pisaca BiH-Podružnica HNK Mostar, 2001.

SINDIKATIZMI I RADNIKALIZMI, (aforizmi), PPDIV Hrvatske i PPDIVUT BiH, 2001.

SENDVIČ, KRUŠKA I SALAMA PILI, (poezija), NIK Kujundžić, Lukavac, 2002.

IZABRANE I NOVE PJESME, (poezija), NIK Kujundžić, Lukavac, 2002.

STANIĆ – PODUZETNIČKA OBITELJ IZ KREŠEVA, (monografija), Fojnica, 2003.

TUŽNI RADIJATOR I PJESME IZ ČESME, (poezija), NIK Kujundžić, Lukavac, 2004.

MAJCI, OCU I ŽIVOTU, (poezija), (sa A.Kujundžićem i V.Miloševićem), NIK Kujundžić, 2004.

VIJEĆE ZAPOSLENIKA (priručnik), Sindikat PPDIVUT BiH, Sarajevo, 2004.

SAMOSTALNI SINDIKAT PPDIVUT BiH 1905.-2005., Sindikat PPDIVUT BiH, 2005.

ČAJ S PJESMOM, (poezija), S&A Company, Sarajevo, 2005.

VELJA, (sa A.Kujundžićem i L.Manojlovićem), NIK Kujundžić, Lukavac, 2005.

SONETNE ZVIJEZDE, (poezija), S&A Company, Sarajevo, 2005.

PISAC NA DJELU, Eseji i književni prikazi, Arkapress, Sarajevo 2006.

BOSNOM DO HERCEGOVINE, (poezija), (sa A. Stanićem), Arkapress, Sarajevo, 2006.

KAPITALNE MISLI, (aforizmi), Zaklada „Fra Grgo Martić“, Kreševo, 2007.

PROČITANI PISCI, Eseji i prikazi, Vlastita naklada, Zagreb, 2007.

BOSANSKE ODE I DRUGE PJESME, (poezija), NIK Kujundžić, Tuzla, 2007.

ZAGREBAČKE GODINE, (roman), V.N. Zagreb, 2008.

PASJE VRIJEME, (priče), Slovo, Zagreb, 2008.

ULOMCI OD SLOVA, (aforizmi), V.N. Zagreb, 2008.

BRAĆA PO PERU, Priče o piscima, V.N. Zagreb, 2009.

TRAGOVİ ŠUTNJE, (poezija), T3.I.D.E.M.O, Rijeka, 2009.

INVENTURA UMA, (aforizmi), Sokobanja - Knjaževac, 2010.

MEDO S MEDVEDNICE, (roman), Digitalne knjige, Zagreb, 2010.

OTVORI SE ZEMLJO, (aforizmi), Digitalne knjige, Zagreb, 2010.

KIŠNE PRIČE, Digitalne knjige, Zagreb, 2011.

AFORIZMI U KORIZMI, Digitalne knjige, Zagreb, 2012

ZAGREBAČKI VERSI, (poezija), Digitalne knjige, Zagreb, 2013.

BILJOPIJE, (poezija), Digitalne knjige, Zagreb, 2013.

ČITAČEVA RIJEČ, Osvrti i književni prikazi, Digitalne knjige, Zagreb, 2013.

TRILING, (drame), Digitalne knjige, Zagreb, 2013.

PROSIJANE MISLI I HRVATSKA ZANOVIJETANJA (sa T. Supekom)
Digitalne knjige, Zagreb, 2014.

AFORIZMI I DRUGE BODLJE, (sa S. Ilićem)V.N. Pula - Zagreb, 2015.

SUMNJIVE MISLI, (aforizmi), Digitalne knjige, Zagreb, 2016.

NEKNJIŽENE PJESME, (poezija), Digitalne knjige, Zagreb, 2016.

SMIJEŠNE PJESME, (poezija), Digitalne knjige, Zagreb, 2016.

PRIKAZI I POSVETE , Digitalne knjige, Zagreb, 2017.

MISLI PROMAŠENOG PISCA, (aforizmi), Digitalne knjige, Zagreb, 2018.

MOJE GODINE, Digitalne knjige, Zagreb, 2018.

RIJEČI O DJELU SAVE ILIĆA, Digitalne knjige 2018.

ANTO STANIĆ KORMILAR SVOGA ŽIVOTA, Digitalne knjige, 2019.

USUD I SUDBINA, Digitalne knjige 2019.

MISLI POGOĐENOG PISCA, (aforizmi), Digitalne knjige, Zagreb, 2019.

KNJIGA ZA SOFIU, Poezija za djecu, Digitalne knjige, Zagreb, 2019.

VERSI ZA ZBOGUM, Poezija, Akademski pečat, Skoplje, 2019.

AFORIZMI I SLOBODNE MISLI, Digitalne knjige, Zagreb, 2020.

MOŽDANI UDAR©I, Digitalne knjige, Zagreb, 2020.

BERAČI RIJEČI, Eseji i književni prikazi, *Digitalne knjige, Zagreb, 2020.*

RASPUŠTENE MISLI, Digitalne knjige, Zagreb, 2021.

H-UMORNE MISLI, Aforizmi i druge izreke, Digitalne knjige, Zagreb, 2022.

IZ MALOG MOZGA, Aforizmi i benigne misli, Digitalne knjige, Zagreb, 2023.

RIJEČI NA DJELU, Abecedarijum hrvatskih i bosansko hercegovačkih aforista, Digitalne knjige, Zagreb, 2023.

KRATKE MISLI ZA GIMNASTIKU DUHA, Digitalne knjige, Zagreb, 2023.

IZABRANI AFORIZMI, Izdavačka kuća "Alma", Beograd, 2023.

REZOLUTNO DOBA 1948., Aforizmi, Digitalne knjige, Zagreb. 2023.

TUZLANSKE GODINE, Planjax komerc d.o.o., Tešanj, 2023.

OBRIJANI JEZIK, Bilješke o suvremenom aforizmu, "Alma", Beograd, 2023.

GRANICE NESANICE, Zbornik hrvatskih i crnogorskih aforista, Digitalne knjige, Zagreb, 2024.

PIŠEM DA NE PAMTIM, Osvrti i književni prikazi, Digitalne knjige, Zagreb, 2024.

PJESME ZA GLAZBU, Digitalne knjige, Zagreb, 2024.

Sadržaj:

UVODNE RIJEČI AUTORA	05
ZABAVNI TAKTOVI	08
Svi su došli a ti si daleko	09
Budi sretana Anabela	10
Sami smo	11
Vrati se Anita	12
Zašto spavaš tako rano	13
Dođi i zagrlj me	14
Kratko je trajala sreća	15
Daleko si	16
Kuda da krenemo sami	17
Ljubav nema granice	18
Tragovi odlaska	19
Kad emocijama kažeš zbogom	20
Ne prekidaj mi pjesmu	21
Jesen mog života	22
Što te nema	23
Modre kiše	24
Dijeli osjećaje	25
U NARODNOM RITMU	26
Bila si mi ruža	27
Samoća je kuća bez temelja	28
Strah me noći	29
Ljubav ima naličje i lice	30
Stižu me godine	31
Kućo moja	32
Da li ću ikada voljeti	33
Kako da živim	34
Šta mi radiš ljubavi	35

Ljepotica	36
Zapjevajte svatovi	37
U slavu vina	38
Na krštenju vina	39
ZAVIČAJNE PJESME	40
Zapjevajmo pjesme rodnog kraja	41
Zavičajna nostalgija	42
Ne javljaš se majko	43
U srcu te nosim	44
Posavino rodni kraju	45
Rudarska elegija	46
Olovne godine	47
Franjevačka mala braća	49
U Bosni ljiljani cvatu	50
OD SEVDAHA DO MERAKA	52
Bosno moja raspjevana	53
Na Vrelu Bosne	55
Mutne vode Bosnom teku	57
Ne mogu bez Sarajeva	58
Volim Bosnu i Hercegovinu	59
BILJEŠKA O AUTORU	60
OBJAVLJENA DJELA	62
SADRŽAJ	68

Ivo Mijo Andrić

PJESME ZA GLAZBU

Vlastita naklada

*Nenad Grbac
Srednjaci 22*

Urednik:

Nenad Grbac

Andrić, Ivo Mijo

PJESME ZA GLAZBU

www.digitalne-knjige.com

ISBN 978-953-354-344-4

Ivo Mijo Andrić, rođen je 17.11.1948. godine u Čanicima kod Tuzle. Osnovnu školu pohađao je u Dobrnji, Mramoru i Lipnici, a srednju tehničku u Tuzli. Završio je Fakultet političkih nauka i postdiplomski studij na Ekonomskom fakultetu u Sarajevu, gdje je proveo veći dio života.

Radio je u privredi, obrazovnim ustanovama, sindikatima i državnim institucijama Bosne i Hercegovine te krace vrijeme u hrvatskom obrazovanju.

Od sredine 2004. g. živi i stvara u Zagrebu.

Piše poeziju, prozu, drame, eseje, aforizme, epigrame, oglede i književne prikaze, koje objavljuje u listovima i časopisima u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i drugim državama.

Književni radovi su mu prevedeni na engleski, njemački, kineski, ruski, armenski, rumunjski, češki, slovački, slovenski i makedonski jezik.